

اطلاعیه پایانی برگزاری کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

کارگران و زحمتکشان، پیشگامان جنبش های انقلابی

بدینوسیله با اطلاع می رسانیم که اجلاس کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان کمونیست در آستانه صد و چهارمین سالگرد انقلاب سوسیالیستی اکتبر با موفقیت به کار خود پایان داد.

چند ماه قبل از اجلاس رسمی کنگره هفتم، تدارک نظری کنگره آغاز شد. در این مدت بیش از ده سمینار درونی و بیرونی برگزار گردید. در این سمینارها حول هر قطعنامه و پیشنهادهای ارائه شده نظرات موافق و مخالف به بحث و دیالوگ پرداختند تا تدوین کنندگان قطعنامه ها بار دیگر آنها را بازبینی و اصلاح کرده و برای بررسی دوباره به سمینار بعدی ارائه کنند و سرانجام هر یک از قطعنامه ها و پیشنهادات بعد از طی مراحل تعیین شده آماده ارائه به اجلاس کنگره گردیدند.

آغاز کار کنگره: کنگره با سرود انترناسیونال و گرامی داشت یاد و خاطره رفقای جانباخته و تمام جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم کار خود را آغاز کرد. ابتدا هیئت رئیسه کنگره انتخاب شد و متعاقب آن شورای مرکزی قبلی استعفای خود را تقدیم کرد. سپس آئین نامه اداره جلسات کنگره به رای گذاشته شد و بعد از تأیید شرکت کنندگان کنگره با سخنرانی افتتاحیه رفیق یدی آغاز بکار کرد.

دستور کار کنگره

ابتدا گزارش سیاسی شورای مرکزی مورد بحث و بررسی قرار گرفت.

سپس پیش نویس قطعنامه های ارائه شده به کنگره شامل:

قطعنامه کنگره هفتم در تشریح مواضع سازمان درباره ضرورت وحدت های حزبی و جبهه ای

قطعنامه درباره شرایط مشخص کنونی و مبارزات طبقه کارگر، خطرات پیش روی و وظائف ما

قطعنامه پیشنهادی گروه تدارک کنگره هفتم درباره تشدید ستم و تبعیض مضاعف جنسی و جنسیتی در جامعه

قطعنامه پیشنهادی رفقا فوژان و مسعود درباره مساله زنان

قطعنامه پیشنهادی روابط بین المللی سازمان

قطعنامه در باره بحران زیست بومی در ایران و پیشنهادات دیگر به بحث و بررسی گذاشته شدند.

پیشنهاد تکمیل بندی از برنامه ی سازمان در مورد محیط زیست.

در ادامه پیشنهاد ی هم برای تکمیل بند برنامه ای سازمان درباره محیط زیست ارائه شد که این پیشنهاد نیز در سمینارهای درونی و بیرونی مورد بحث و گفتگو قرار گرفت و بعد از اینکه نظرات موافق و مخالف حول آن نظرات خود را بیان کردند. طبق روال برنامه ریزی شده این پیشنهاد نیز توسط ارائه دهنده آن تصحیح و در دستور کنگره قرار گرفت.

در اجلاس کنگره گزارش سیاسی و قطعنامه های پیشنهادی باتفاق ارا به تصویب رسیدند و در یک مورد مربوط به قطعنامه زنان دو قطعنامه به کنگره ارائه شد که قطعنامه اول به تصویب رسید و اما قطعنامه دوم رد شد. همه این قطعنامه و گزارشات سیاسی در نشریه ویژه کنگره هفتم منتشر شده اند.

پیشنهاد دیگر مربوط به اضافه نمودن بندی به اساسنامه بود. پیشنهاد کننده درخواست می کرد که بندی مبنی بر برسمیت شناختن فراکسیون به اساسنامه اضافه شود. در این باره نیز بحث و گفتگو انجام گرفت و با توجه به کمیت و کیفیت کنونی سازمان و نظر باینکه در حال حاضر ترکیب شورای مرکزی را مسئولین ارگان های مختلف تشکیلات تشکیل می دهند به نوعی از سیستم و مناسبات شورائی پیروی میکنند و نمایندگان قابل عزل هستند و... این پیشنهاد با موافقت ارائه دهنده آن از دستور کنگره خارج شد.

بحث دیگر حول بررسی قطعنامه تشریحی مواضع سازمان درباره اتحاد ها و... شکل گرفت که یک بخش آن مربوط میشد به همکاری ما با پنج حزب و سازمان دیگر در شورای همکاری.

از دیرباز در سازمان ما نگرانی هائی درباره ناتوانی این همکاری در پیشبرد اهداف اش و نیز ناتوانی آن در گسترش دامنه اتحاد و خطر تبدیل شدن به فرقه ای دیگر مطرح بوده و نظرات مخالف و موافقی شکل گرفته بودند که می بایست در کنگره به تصمیم نهائی می رسیدیم. در جلسات پیش کنگره در این باره مباحثات مفصلی صورت گرفت ولی قبل از تصمیم قطعی، شرکت کنندگان در کنگره صلاح دیدند ابتدا نظرات خود را بانمایندگان پنج جریان دیگر با اشتراک بگذارند. در پی این تصمیم طی نامه ای از پنج جریان دیگر در شورای همکاری (حزب کمونیست ایران- سازمان راه کارگر- هسته اقلیت - سازمان فدائیان (اقلیت) و حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست) دعوت شد تا در جلسات جنب کنگره هفتم سازمان حضور بهم برسانند و پیرامون انتقادات و نظرات مختلف درباره فعالیت مشترک و ارزیابی از جنبه های مثبت و منفی آن و نیز درباره آلترناتیوهای موجود برای گسترش دامنه آن به گفتگو و تبادل نظر بنشینیم.

در دو جلسه نسبتاً طولانی در دو روز متفاوت نظرات مختلف از هر دو سو باهم به دیالوگ پرداختند نظرات و استدلالات خود را بیان کردند. از آنجائی که شرکت رفقا در این اجلاس قبل از تصمیم نهائی سازمان برای کنگره جنبه مشورتی داشت، بعد از کفایت بحث و تبادل نظر تصمیم نهائی به اجلاس رسمی کنگره واگذار شد.

در اجلاس کنگره با ارزیابی از نظرات رفقای نمایندگان سازمان ها و احزاب و با توجه به کمیت و کیفیت و کارنامه شورای همکاری و نظر به تاریخچه مباحث قبلی که در این زمینه انجام گرفته و بی نتیجه مانده بود کنگره باین نتیجه رسید که در حال حاضر ظرفیت این همکاری از آنچه که تاکنون بوده و هست، بیشتر نیست و نباید با بزرگنمایی به ایجاد توهمات و انتظارات غیر واقعینانه از این نوع اتحاد عمل ها و همکاری ها در سطح جنبش دامن زده شود.

در نشست مشترک با نمایندگان احزاب و سازمان ها در شورای همکاری مطرح کردیم که:

سازمان ما براساس اسناد برنامه ای خود و تحلیل مشخص از شرایط موجود و باجمعیندی از تجربیات گذشته و سطوح و اشکال مبارزات جاری معتقد است که طبقه کارگر بدون ستاد رزمنده ای از پیشگامان خود از یکسو و متحد کردن همه زحمتکشان حول جبهه ای انقلابی ازسوی دیگر قادر به پیشروی و پیروزی نهائی نخواهد بود.

اما درشرایطی که جامعه درغلیان است و جنبش رو به اعتلاء و تشکل حزبی دارای ارتباط ارگانیک با طبقه کارگر و زحمتکشان در دور دست و سازماندهی اتحادهای مکرر قبلی که عموماً بر اساس معیارهای ارزشی شکل گرفته بودند ناموفق از آب درآمده و نتوانستند به اهداف شان برسند، از یکسو و نیز با توجه به وضعیت جامعه و سطح آگاهی و مبارزات و مطالبات طبقه کارگر و زحمتکشان و نیاز این جنبش های اجتماعی به اتحاد و همکاری و... از سوی دیگر، ما اتحاد در چهارچوب ،

جبهه انقلابی واحد با ساختار معین با هر تعداد از احزاب، سازمان ها، تشکل ها، نهادها و اشخاص که ایجاد چنین جبهه ای را ضروری می دانند، را آلترناتیو منطقی برای متحد شدن نیروهای پراکنده جنبش های اجتماعی و چپ انقلابی برای شرکت موثر و عملی در مبارزات جاری در شرایط کنونی می دانیم. در شرایط حساس کنونی برای متحد شدن سازمان ها، افراد، تشکل ها، نهادهای مختلف کارگران، زنان، بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان، کشاورزان و هنرمندان و غیره در چنین جبهه ای را ضروری می دانیم. روشن است که علاوه بر پلاتفرم مشترک منطبق بر نیازهای جنبش، ساختار چنین جبهه ای هم از جمله مباحث و توافقات خواهد بود. یک ساختار مناسب برای یک جبهه که فراتر از اتحاد عمل است ولی با اتحاد تشکیلاتی و حزبی فاصله دارد.

برای رفا توضیح دادیم که هدف تلاش برای متحد شدن جنبش های اجتماعی گوناگون با جهت گیری ضد سرمایه داری است که هم اکنون در صحنه مبارزه حضور دارند. یاری رساندن به شکل گیری جبهه متحد انقلابی است که تمام جنبش های توده زحمتکش مردم را زیر چتر خود گردآورد و مبارزه برای سرنگونی انقلابی رژیم حاکم در راستای ایجاد تغییرات بنیادی در ساختار اقتصادی و اجتماعی ایران مبتنی بر شوراهای سازمان دهد و هدایت کند و گفتن ندارد که طبقه کارگر قدرتمند ایران نیروی هژمون چنین جبهه ای خواهد بود و تاکنون نیز نشان داده است که چنین است. طبقه کارگری که باگردآوری متحدین خود در مبارزات جاری علیه رژیم سرکوبگر حاکم به فضا و امکانات لازم برای فائق آمدن بر ضعف های خود، نظیر تشکل و تحزب، استقلال طبقاتی و ارتقاء آگاهی سوسیالیستی... نیز دست خواهد یافت.) برای مطالعه متن کامل به قطعنامه مصوب کنگره هفتم درباره اتحادها... مراجعه کنید.

به هر حال مباحث و گفتگوهای مفصل این دو جلسه مشترک به توافق نینجامید و قرار شد این بحث ادامه یابد و سمینارهایی بمنظور ارزیابی از نقاط قوت و ضعف شورای همکاری و آلترناتیو های ارائه شده برگزار گردد. مسلماً ادامه این مباحث و نتایج آن جهت گیری این همکاری و طبیعتاً موضع ما را مشخص خواهد کرد.

لذا از آنجا که ما همواره از هنرنوع اتحاد عمل و همکاری بین جریان انقلابی و جنبشهای اجتماعی علیه وضع موجود حمایت میکنیم و همیشه مشوق و پیشگام این نوع همکاری ها بوده ایم لذا مادامی که اصلیت ما در چهارچوب این نوع اتحاد عمل ها و همکاری ها زیرسوال نرود و به نزدیکی نیروهای انقلابی و رشد کمی و کیفی جنبش های اجتماعی یاری رساند، در آنها شرکت میکنیم و در عین حال باید فعالیت تبلیغی و ترویجی و سازمانی خودمان را برای ایجاد زمینه های نظری و عملی وحدت های سازمانی (باهدف فائق آمدن بر تشکلت و پراکندگی سازمانی کمونیست ها) و نیز زمینه نظری و سازمانی اتحاد پیشروان و پیشگامان جنبشهای اجتماعی طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه و اتحاد مبارزاتی آنها در یک جبهه انقلابی بمنظور سرنگونی نظام ارتجاعی و ضد مردمی حاکم با هدف تغییرات بنیادی در ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور مبتنی بر شوراهای متمرکز کنیم. اتحاد عمل ها و همکاری ها در چهارچوب یک مناسبات دموکراتیک که امکان برخورد آزاد آرا و نظرات در آن برسمیت شناخته شده باشد را اقداماتی در این جهت محسوب می داریم. ارگان رهبری سازمان موظف شد اقدامات آتی خود را در این چهارچوب و در راستای قطعنامه مصوب کنگره برنامه ریزی بکند.

مسائل تشکیلاتی

- در بخش دیگر اجلاس مباحث و تبادل نظراتی درباره مسائل تشکیلاتی از جمله ارگانهای تبلیغی و ترویجی و امور سازمانی و راه های ارتقای سطح کمی و کیفی آنها صورت گرفت.

سازماندهی ارگان " کمیسیون مطالعه و پژوهش " در جنب شورای مرکزی

موضوع بعدی پیشنهاد سازماندهی ارگانی تحت عنوان - مرکز مطالعه، پژوهش و نقد و اصلاح در جنب شورای مرکزی- بود که مورد موافقت کنگره قرار گرفت. برنامه این کمیسیون مطالعه و پژوهش درباره تحولات ایران و جهان در عرصه های مختلف و ارائه پیشنهادات برای بروزرسانی

مواضع برنامه ای ، اساسنامه ای و خط و مشی سازمان و ارائه برنامه های آموزشی و نظائر اینها خواهد بود که بعد از شکلگیری وظائف و آئین نامه مربوطه تهیه خواهد شد.

گزارش مالی

در نهایت گزارش مالی به کنگره ارائه شد و ریز مخارج و درآمدها به کمیسیون بازرسی ارائه شد تا بعد از بررسی تایید آن در اختیار اعضا قرارگیرد . توضیح اینکه درآمد مالی سازمان از حق عضویت ها و کمک مالی اعضا و دوست داران سازمان تامین میگردد.

در پایان کنگره بعد از انتخاب کمیسیون بازرسی ، ترکیب اعضای شورای مرکزی مشتمل بر مسئولین بخشهای مختلف مورد تایید قرار گرفت و مشاورینی نیز در نظر گرفته شدند . در مبحث مربوط به انتخاب شورای مرکزی رفیق یدی ضمن سخنان کوتاهی انصراف خود را از کاندیداتوری برای انتخاب درارگانهای رهبری اعلام کرد و طی سخنان کوتاهی بر ضرورت جذب اعضای جوان و ایجاد فضای لازم برای جایگزینی جوان ترها در ارگان های رهبری تاکید کرد و سپس شورای مرکزی بعد از اتمام اجلاس کنگره پلنوم خود را تشکیل داد که گزارش آن جداگانه منتشر میشود.

در پایان با اجرای سرود اینترناسیونال اجلاس کنگره هفتم پایان یافت.

مهر ماه ۱۴۰۰